

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/207/2018
Identifikačné číslo spisu: 8715200802
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8715200802.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Martina Vladíka a JUDr. Jána Šikutu, PhD., v spore žalobkyne G. D. S., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v G., Ú.-M. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, proti žalovaným 1/ G. S., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v T., XX-XXXX J. B., Q., E. XZX, 2/ D. S., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v L. Ľ. XX, zastúpeným Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom so sídlom v Poprade, Murgašova 86/1, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7 C 153/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2018 sp. zn. 20 Co 20/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností špecifikovaných v žalobe, a to:

a) bytu č. X na X. podlaží obytného domu súp. č. XXX na ul. D.. S. č. X v G. postavenom na parcele KN C XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² v k. ú. G., zapísaný na LV č. XXXX v k. ú. G.,

b) spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XX/XXX na nebytovom priestore č. X nachádzajúceho sa na 1. podlaží bytového domu súp. č. XXX na ul. D.. S. č. X v G.,

c) spoluvlastníckych podielov o veľkosti XXX/XXXX a XXX/XXXX na spoločných častiach a zariadeniach obytného domu súp. č. XXX na ul. D.. S. č. X v G.,

d) spoluvlastníckych podielov o veľkosti XXX/XXXX a XXX/XXXX na pozemku KN C XXXX/X, na ktorom je postavený obytný dom súp. č. XXX na ul. D.. S. č. X v G. (ďalej body a)-d) len „byt s príslušenstvom“),

e) spoluvlastníckych podielov vo veľkosti XX/XXX na parcelách KN E č. XXXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere X m², KN E č. XXXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere X m², KN E č. XXXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere XX m², KN E č. XXXX/X, druh pozemku orná pôda o

výmere XX m2, KN E č. XXXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere XX m2, KN E č. XXXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere XX m2, KN E č. XXXX/X, druh pozemku trvalé trávnaté porasty o výmere XXX m2, KN E č. XXXX/X, druh pozemku trvalé trávnaté porasty o výmere XXX m2, všetko v k. ú. G., zapísané na LV č. XXXX,

f) spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XXX/XXXXX na parcele KN C č. XXXX, druh pozemku lesné pozemky o výmere XX XXX m2 v k. ú. G., zapísaný na LV č. XXXX,

g) spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XXX/XXXXX na parcele KN C č. XXXX, druh pozemku lesné pozemky o výmere X XXX m2 v k. ú. G., zapísaný na LV č. XXXX a

h) parcely KN C č. XXXX, druh pozemku trvalé trávnaté porasty o výmere X XXX m2 v k. ú. G., zapísanej na LV č. XXXX.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. októbra 2016 č. k. 7 C 153/2015-185 výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. zastavil konanie v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, XXXX a XXXX v k. ú. G., výrokom III. žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom IV. žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1. Vychádzal zo zistenia, že obligačné právne účinky zmluvy nastávajú uzavretím platnej a účinnej zmluvy, vecnoprávne účinky zmluvy nastávajú až povolením vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Až keď nastanú aj vecnoprávne účinky zmluvy, nadobúda nadobúdateľ (napr. kupujúci, obdarovaný a pod.) vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Podstatnou skutočnosťou podľa súdu prvej inštancie pre rozhodnutie v danej veci bolo preto posúdenie, či nastali vecnoprávne účinky kúpnej zmluvy, teda či bol povolený vklad vlastníckeho práva a či sa žalobkyňa stala vlastníčkou predmetu zmluvy, čo by ju oprávňovalo na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva. V danom prípade podľa súdu prvej inštancie bol návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, zamietnutý, čiže k vecnoprávnym účinkom zmluvy nedošlo. Žalobkyňa sa teda nestala vlastníčkou prevádzaných nehnuteľností, preto súd prvej inštancie nepovažoval žalobu o určenie vlastníckeho práva za správny prostriedok procesnej obrany práva žalobkyne. Vychádzal pritom z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto oblasti (konkrétne z rozhodnutí 2 Cdo 184/2005, 3 Cdo 196/2005, 3 Cdo 29/2010 a 3 Cdo 154/2010), ktoré okrem už uvedenej skutočnosti, že pri prevode nehnuteľností treba rozlišovať obligačné právne a vecnoprávne účinky zmluvy, sa zaoberali jednak otázkou dopadu smrti prevodcu na katastrálne konanie, ak prevodca zomrel po podaní návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva, ale pred tým, ako bol vklad povolený, ako aj otázkou, či v prípade takejto smrti prevodcu patrí nehnuteľnosť do dedičstva. NS SR v uvedených, ako aj v ďalších rozhodnutiach uzavrel, že na jednej strane obligačné účinky zmluvy zaväzujú aj právnych nástupcov prevodcu, ktorí vstupujú do práv a povinností svojho právneho predchodcu, na druhej strane vyslovil, že ak nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, táto patrí do dedičstva, keďže dedičstvo sa nadobúda smrťou a ak nebol v čase smrti prevodcu povolený vklad vlastníckeho práva, takáto nehnuteľnosť bola stále vo vlastníctve prevodcu (v tomto názore sa jasne premietajú vecnoprávne účinky zmluvy, ktoré ak nenastali do smrti prevodcu, spôsobujú, že prevod vlastníckeho práva nebol dokončený a úplný). Ak teda dedičia súhlasia s prevodom nehnuteľnosti a dajú súhlas k pokračovaniu vkladového konania pred katastrálnym úradom (viazaní obligačnými účinkami zmluvy), môže byť povolený vklad vlastníckeho práva, v dôsledku čoho dôjde k prevodu nehnuteľnosti, aj keď táto pred povolením vkladu patrí do dedičstva. Ak však dedičia z akéhokoľvek dôvodu nesúhlasia s pokračovaním vkladového konania, v dôsledku čoho nedôjde k povoleniu vkladu vlastníckeho práva, je zrejmé, že nadobúdateľ sa na základe zmluvy s poručiteľom nestane vlastníkom. V takom prípade však podľa názoru súdu nadobúdateľ nehnuteľností, v prospech ktorého nebol povolený vklad vlastníckeho práva, nemôže využiť žalobu o určenie vlastníckeho práva, keďže sa vlastníkom nestal, ale iba žalobu, ktorou sa bude domáhať svojich nárokov vychádzajúc z obligačných účinkov zmluvy a viazanosti dedičov právnym úkonom svojho právneho predchodcu, t. j. napr. žalobou o nahradenie prejavu vôle dedičov.

2.2. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal každému zo žalovaných, ako stranám, ktoré mali vo

veci plný úspech, nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, a to každému osobitným výrokom, keďže ich trovy môžu byť rozdielne (keďže súd vychádzal z toho, že iba žalovaný 2/ bol právne zastúpený). O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 27. marca 2018 sp. zn. 20 Co 20/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a IV. potvrdil; rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou (§ 387 ods. 1, 2 CSP). V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní, vec správne právne posúdil a presvedčivo reagoval so zohľadnením okolností prípadu na procesné prostriedky strán sporu. Podľa názoru odvolacieho súdu nezostali nezodpovedané žiadne relevantné otázky strán sporu. V zhode so súdom prvej inštancie zastával názor, že v prípade, ak nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a prevodca zomrel v priebehu vkladového konania a dedičia nesúhlasia s pokračovaním vkladového konania, tak predmetná vec patrí do dedičstva, pretože dedičstvo sa nadobúda smrťou a ak nebol v čase smrti prevodcu povolený vklad vlastníckeho práva, takáto nehnuteľnosť bola stále vo vlastníctve prevodcu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2005, sp. zn. 3 Cdo 196/2005, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, 5. ročník 2007, č. 60., podľa ktorého, ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života prevodcu (a právne účinky vkladu nenastali ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad), nehnuteľnosti boli v čase smrti prevodcu v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom.

4. Proti tomuto rozsudku podala dovolanie žalobkyňa. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 421 písm. c/ CSP. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v právnej otázke, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Právnu otázku definovala takto: „Ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života prevodcu (a právne účinky nenastali ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad) nehnuteľnosti boli v čase smrti prevodcom v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom alebo nehnuteľnosti v čase smrti prevodcom sú vo vlastníctve osoby, na ktorú prevodca previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti pred svojou smrťou, i keď do dňa úmrtia prevodcom nebol povolený vklad do katastra nehnuteľností.“ Uviedla, že odvolací súd ako aj súd prvej inštancie pri riešení danej právnej otázky sa priklonil k tej časti rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých dovolací súd konštatoval, že v prípade, ak nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a prevodca zomrel v priebehu vkladového konania a dedičia nesúhlasia s pokračovaním vkladového konania, tak predmetná vec patrí do dedičstva, pretože dedičstvo sa nadobúda smrťou a ak nebol v čase smrti prevodcu povolený vklad vlastníckeho práva, takáto nehnuteľnosť bola stále vo vlastníctve prevodcu (3 Cdo 196/2005, 3 Cdo 29/2010, 3 Cdo 154/2010), pričom upozornila aj na odlišné rozhodnutia, a to rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 184/2005, sp. zn. 1 Sžr 15/2012 a sp. zn. 8 Sžr 41/2008. Mala za to, že ide o rozdielnu prax dovolacieho súdu, ktorá nemôže byť na ujmu práv žalobkyne. Na základe uvedeného žiadala napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a ním potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že odvolací súd rozhodol na základe úplne zisteného skutkového stavu, ktorý aj správne právne posúdil. Neopodstatnené dovolanie žiadali odmietnuť, resp. zamietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) sa zaoberal jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, ale nie je dôvodné.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v

ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Žalobkyňa v dovolaní celkom jednoznačne uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky dovolacím súdom rozhodovanej rozdielne.

9. V danom prípade žalobkyňa založila jej dovolanie na spochybnení správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke aké právne dôsledky vyvolala smrť poručiťky na práva a povinnosti vyplývajúce z kúpnej zmluvy z 9. septembra 2013, či vzhľadom na to, že rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nenadobudlo právoplatnosť za života poručiťky (a právne účinky vkladu nenastali ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad) boli nehnuteľnosti v čase smrti poručiťky v jej vlastníctve a patria do dedičstva po nej alebo sú vo vlastníctve osoby, na ktorú prevodca previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti pred svojou smrťou, i keď do dňa úmrtia prevodcom nebol povolený vklad do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti tvrdí, že predmetná otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (viď bod 4).

10. Dovolací súd v prvom rade posudzoval, či ide o otázku, ktorá je v zmysle tohto ustanovenia rozhodovaná rozdielne (t. j. riešená nejednotne).

11. Z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP vyplýva, že za relevantnú zákon označuje otázku, ktorá „je“ (teda nie „bola“) dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Z uvedeného teda plynie, že dôležitá je v tomto smere súčasná nejednotnosť rozhodovania dovolacieho súdu (teda nie minulé, už prekonaná a neexistujúca rozdielnosť rozhodovania).

12. V právnej veci, v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol rozsudkom z 28. februára 2006 sp. zn. 2 Cdo 184/2005 (ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 59/2007) bolo dovolanie pripustené za účelom vyriešenia otázky, „či úmrtie prevodcu nehnuteľnosti pred rozhodnutím o vklade, ale po podaní návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva nadobúdateľom rozhodnutím správy katastra o vklade, keď na jednej strane sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiťka, a na druhej strane sú dedičia do rozhodnutia o vklade viazaní prejavom vôle svojho právneho predchodcu“. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa v tomto prípade zameralo predovšetkým na otázky dopadu smrti prevodcu na katastrálne konanie; riešilo najmä otázku vecných a obligačných účinkov zmluvy o prevode nehnuteľností. Dovolací súd v ňom konštatoval, že rozhodnutie katastrálneho úradu o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci. Účinky vkladu podľa ustanovenia § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnoprávných následkoch. Zo zmluvy, pokiaľ bola uzavretá platne, vznikajú pre jej účastníkov obligačnoprávne účinky - obsah zmluvy sa pre nich stáva záväzným. Dodal, že viazanosť účastníkov ich prejavmi vôle, smerujúcimi k vzniku zmluvy, ku vzniku vecnoprávných účinkov ktorej treba ešte kladné rozhodnutie orgánu katastra, sa vzťahuje aj na dedičov zomrelého účastníka, ktorí vstupujú do jeho práv a záväzkov z občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávných účinkov účinnej zmluvy. Uzavrel, že smrť prevodcu nebola sama osebe dôvodom zamietnutia návrhu na vklad v katastri nehnuteľností.

13. V inej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 29. novembra 2005 sp. zn. 3 Cdo 196/2005 (ktorý bol rovnako uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 60/2007) riešil dovolací súd otázku, či do dedičstva patrí nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom prevodu na základe zmluvy uzavretej poručiťkom za jeho života, ale k povoleniu vkladu do katastra došlo po jeho smrti. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí uviedol, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťka (§ 460 Občianskeho zákonníka) a keďže rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nenadobudlo právoplatnosť za života poručiťka (a právne účinky vkladu

nenastali v danom prípade ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad), boli nehnuteľnosti v čase smrti poručiteľa v jej vlastníctve a patria do dedičstva po ňom. Dovolací súd v súvislosti s tým vysvetlil, prečo sa nezaoberal otázkou (ne)platnosti kúpnej zmluvy, a prečo tiež neriešil otázky súvisiace s tým, či a ako sa mala premietnuť do súpisu aktív a pasív dedičstva skutočnosť, že poručiteľ v čase smrti vlastnil nehnuteľnosti, jeho právnym úkonom však boli dedičia viazaní. Dovolací súd neriešil otázku, čo malo byť v danom prípade zaradené medzi aktíva dedičstva - či nehnuteľnosti alebo kúpna cena za ne a čo malo byť zaradené medzi pasíva dedičstva; uvedené otázky sa riešia v konaní o dedičstve podľa § 175a a nasl. O.s.p. Dovolací súd sa nedotkol ani otázok, ktoré sú riešené v katastrálnom konaní; poznamenal, že v konaní o určení, či nehnuteľnosti patria do dedičstva, súdu neprislúcha preskúmať zákonnosť postupu katastrálneho úradu alebo jeho rozhodnutia.

14. Danej právnej problematike (osobitne vo vzťahu ku konaniu katastrálneho úradu) sa dotkol tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. mája 2008 sp. zn. 8 Sžo 41/2008, v ktorom bolo uvedené, že zmluva je platná po podpísaní všetkými jej účastníkmi (ak nie sú iné dôvody jej absolútnej neplatnosti). Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy za predpokladu, že zákon alebo dohoda strán neustanovuje inak. K nadobudnutiu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam dochádza až vkladom do katastra. Aj po smrti účastníka zmluvy trvá viazanosť prejavu vôle, takže právni nástupcovia zomrelého sú viazaní jeho prejavom vôle v zmluve. Rovnako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. mája 2012 sp. zn. 1 Sžo 15/2012, v ktorom bolo uvedené, že účastník zmluvy, ktorá podlieha pre účinnosť rozhodnutiu o vklade príslušnej správy katastra, je svojím zmluvným prejavom viazaný až do rozhodnutia príslušného orgánu. Táto viazanosť je občianskoprávnym vzťahom, prechádza z účastníka na jeho právnych nástupcov, teda aj na dedičov, ktorí ako právni nástupcovia zomrelého účastníka nastupujú na jeho miesto do právneho vzťahu založeného prejavmi vôle účastníka. Tieto závery sa nepriečia právnemu názoru prezentovanému v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 196/2005, v zmysle ktorého ak rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života poručiteľa (a právne účinky vkladu nenastali ku dňu podania návrhu na vklad alebo v deň uvedený v návrhu na vklad), boli nehnuteľnosti v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom. Zákonní dedičia i tu však sú viazaní prejavom vôle poručiteľa, v uvedenej zmluve, až do právoplatného rozhodnutia o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Dedenie je všeobecný prechod práv a povinností po zomretej osobe na iný subjekt okrem prípadov, o ktorých zákon ustanovuje inak; dedičstvo sa nadobúda okamihom poručiteľovej smrti.

15. Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že ani ďalšie žalobkyňou označené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 154/2010 a 3 Cdo 29/2010 neznamenali zmenu v právnom závere. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo 16. decembra 2010 sp. zn. 3 Cdo 154/2010 (ktoré bolo rovnako uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 32/2011 a tiež v rozhodnutí z 11. augusta 2011 sp. zn. 3 Cdo 29/2010 uviedol, že súdna prax akceptuje žaloby, ktorými sa dedič domáha určenia, že tá - ktorá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. V konaní o takých žalobách ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Požadované určenie sa tu vzťahuje ku dňu smrti poručiteľa a okolností, ktoré nastali po tomto dni, nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu.

16. Definíciu ustálenej rozhodovacej praxe podal judikát R 71/2018. Za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba považovať naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletine Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Napokon vzhľadom na čl. 2 ods. 2 CSP je potrebné za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať aj rozhodovaciu prax ďalších najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie.

17. Vychádzajúc z uvedeného podľa dovolacieho súdu nie je tu žiadny významný dôvod, pre ktorý by v porovnaní s týmito rozhodnutiami existovalo iné rozhodnutie, ktoré by bolo založené na odlišných právnych záveroch. Dovolací súd považuje označené rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 184/2005, 3 Cdo 196/2005, 3 Cdo 29/2010, 3 Cdo 154/2010, 1 Sžr 15/2012, 8 Sžr 41/2008 za rozhodnutia, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky nastolenej v dovolaní. Zároveň však uvádza, že všetky označené rozhodnutia sa týkali určenia, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, resp. vkladového konania vo vzťahu ku konaniu na katastrálnom úrade.

18. Dovolací súd sa s právnym posúdením odvolacím súdom stotožňuje. Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že právna úprava nadobúdania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je dvojfázová, tzn. že je založená na doktríne o právnom dôvode (iustus titulus) a právnom spôsobe (modus acquirendi dominii). V platnej právnej úprave je táto zásada vyjadrená v § 133 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bola kúpna zmluva uzavretá, avšak samotná zmluva prevod vlastníckeho práva nespôsobilá. Aby na základe kúpnej zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva bol potrebný právoplatne povolený vklad vlastníckeho práva.

19. Žalobkyňa napadla dovolaním vecne správny rozsudok odvolacieho súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jej dovolanie ako nedôvodne podané podľa § 448 CSP zamietol.

20. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.